

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

P7_TC1-COD(2009)0098

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 grudnia 2010 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2011 zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) 377/2004 w sprawie utworzenia sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) nr 493/2011).

Europejski nakaz ochrony *I**

P7_TA(2010)0470

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiego nakazu ochrony (00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802(COD))

(2012/C 169 E/35)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając inicjatywę grupy państw członkowskich (00002/2010),
 - uwzględniając art. 76 lit. b), art. 82 ust. 1 akapit drugi lit. d) i art. 289 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Rada przedłożyła Parlamentowi projekt aktu prawnego (C7-0006/2010),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 i ust. 15 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,
 - uwzględniając uzasadnioną opinię przedstawioną – na mocy protokołu (nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przez jeden z parlamentów krajowych, w której stwierdzono, że projekt aktu legislacyjnego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
 - uwzględniając uwagi do projektu aktu legislacyjnego przekazane przez parlamenty krajowe,
 - uwzględniając art. 37, art. 44 i art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając wspólne posiedzenia Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia zgodnie z art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0354/2010),
1. przyjmuje w pierwszym czytaniu przedstawione poniżej stanowisko;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji i parlamentom krajowym.
-

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

P7_TC1-COD(2010)0802

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 grudnia 2010 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/.../UE w sprawie europejskiego nakazu ochrony

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 1 lit. **a)** i **d)**,

uwzględniając inicjatywę Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Estońskiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Węgierskiej, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Finlandii, Królestwa Szwecji,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska postawiła sobie za cel utrzymanie i rozwój przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
- (2) Art. 82 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje, że współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych w Unii opiera się na zasadzie wzajemnego uznawania wyroków i orzeczeń sądowych.
- (3) Zgodnie z programem sztokholmskim, przyjętym przez Radę Europejską na posiedzeniu w dniach 10–11 grudnia 2009 r., wzajemne uznawanie mogłoby dotyczyć wszystkich rodzajów wyroków i orzeczeń sądowych, które mogą, zależnie od systemu prawnego, mieć charakter karny albo administracyjny. **W programie wzywa się także Komisję i państwa członkowskie do analizy możliwych sposobów udoskonalenia ustawodawstwa i środków praktycznego wsparcia w zakresie ochrony ofiar.** W programie wskazuje się również, że ofiarom przestępstw można zaoferować specjalne środki ochronne, które powinny mieć zastosowanie w Unii. **Niniejsza dyrektywa stanowi część spójnego i kompleksowego zestawu środków dotyczących praw ofiar.**
- (4) Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie eliminacji przemocy wobec kobiet wzywa państwa członkowskie do poprawienia przepisów prawa krajowego i strategii politycznych w zakresie zwalczania wszelkich form przemocy wobec kobiet oraz do podjęcia działań ukierunkowanych na przyczyny przemocy wobec kobiet, przede wszystkim za pomocą środków prewencyjnych, a także wzywa Unię do zagwarantowania wszystkim ofiarom przemocy prawa do otrzymania pomocy i wsparcia. W rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – rok 2009 poparto propozycję dotyczącą wprowadzenia europejskiego nakazu ochrony ofiar.
- (5) We wspólnej przestrzeni sprawiedliwości pozbawionej granic wewnętrznych należy zadbać o to, aby ochrona zapewniona danej osobie **fizycznej** w jednym państwie członkowskim była utrzymana i kontynuowana we wszystkich innych państwach członkowskich, do których przemieszcza się lub przemieściła się ta osoba. Należy również dopilnować, aby uzasadnione korzystanie przez obywateli Unii z prawa do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, zgodnie z art. 3 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 21 TFUE, nie prowadziło do obniżenia poziomu ich **ochrony**.
- (6) Z myślą o osiągnięciu tych celów należy w niniejszej dyrektywie ustanowić przepisy, na mocy których ochrona wynikająca z **określonych środków ochronnych** przyjętych zgodnie z prawem jednego państwa członkowskiego („państwa wydającego”) może zostać rozszerzona na inne państwo członkowskie, **w którym** osoba podlegająca ochronie **zdecyduje się zamieszkać lub przebywać** („państwo wykonujące”) **■**.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2010 r.

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

- (7) Niniejsza dyrektywa uwzględnia różne tradycje prawne państw członkowskich oraz fakt, że skuteczną ochronę można zapewnić dzięki nakazom ochrony wydanym przez organ inny niż sąd karny. Niniejsza dyrektywa nie ustanawia obowiązku zmiany krajowych systemów prawnych w zakresie przyjmowania środków ochronnych.
- (8) Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do środków ochronnych, które mają chronić daną osobę przed cudzym czynem zabronionym mogącym w jakikolwiek sposób zagrozić jej życiu, nieetykalności fizycznej, psychicznej czy seksualnej (np. poprzez uniemożliwienie wszelkich form molestowania), a także jej godności lub wolności osobistej (np. poprzez uniemożliwienie uprowadzenia, nękania i innych form przymusu pośredniego), oraz które mają zapobiegać nowym czynom zabronionym lub łagodzić skutki wcześniejszych czynów zabronionych. Te prawa osobiste przysługujące osobie podlegającej ochronie odpowiadają podstawowym wartościom uznawanym i upowszechnianym we wszystkich państwach członkowskich. Trzeba podkreślić, że niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do środków ochronnych, które mają na celu ochronę ofiar wszelkich form przemocy, a nie tylko przemocy uwarunkowanej płcią, z uwzględnieniem specyfiki każdego rodzaju odnośnego przestępstwa.
- (9) Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do środków ochronnych, bez względu na kategorię prawną (karną, cywilną lub administracyjną) organu sądowego lub jemu równoważnego, który wydał dane orzeczenie, czy to w wyniku postępowania karnego, czy to w wyniku jakiegokolwiek innego postępowania, które dotyczyło czynu, który był lub mógł być przedmiotem postępowania przez sądem posiadającym właściwość zwłaszcza w sprawach karnych.
- (10) Niniejsza dyrektywa ma mieć zastosowanie do środków ochronnych wydanych dla dobra ofiar lub ewentualnych ofiar przestępstw; nie powinna natomiast mieć zastosowania do środków orzekanych z myślą o ochronie świadków.
- (11) Jeżeli środek ochronny określony w niniejszej dyrektywie jest wydawany w celu ochrony krewnej głównej osoby podlegającej ochronie, można zażądać europejskiego nakazu ochrony i wydać go w związku z tym krewnym, na warunkach wymienionych w niniejszej dyrektywie.
- (12) Wnioski o wydanie europejskiego nakazu ochrony powinny być rozpatrywane odpowiednio szybko z uwzględnieniem szczególnych okoliczności danej sprawy, w tym jej pilności, daty przewidzianego przybycia osoby podlegającej ochronie na terytorium państwa wykonującego i w miarę możliwości stopnia zagrożenia osoby podlegającej ochronie.
- (13) Jeżeli na mocy niniejszej dyrektywy ma być przekazana informacja osobie stwarzającej zagrożenie lub osobie podlegającej ochronie, informacja ta powinna być również przekazywana opiekunowi lub przedstawicielowi danej osoby, o ile tacy istnieją. Należy również zwrócić należytą uwagę na konieczność otrzymywania przez osobę podlegającą ochronie, osobę stwarzającą zagrożenie lub ich przedstawicieli w trakcie postępowania informacji w zrozumiałym dla nich języku, zgodnie z niniejszą dyrektywą.
- (14) W ramach procedur związanych z wydawaniem i uznawaniem europejskiego nakazu ochrony właściwe organy powinny odpowiednio uwzględniać potrzeby ofiar, w tym najsłabszych osób, takich jak małoletnich i osób niepełnosprawnych.
- (15) Na użytek niniejszej dyrektywy środkiem ochronnym może być środek nałożony wyrokiem – zdefiniowanym w art. 2 ramowej decyzji Rady 2008/947/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków i decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia w celu nadzorowania przestrzegania warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych ⁽¹⁾ – lub decyzją w sprawie środków nadzoru – zdefiniowaną w art. 4 ramowej decyzji Rady 2009/829/WSiSW z dnia 23 października 2009 r. w sprawie stosowania przez państwa członkowskie Unii Europejskiej zasady wzajemnego stosowania do decyzji w sprawie środków nadzoru stanowiących alternatywę dla tymczasowego aresztowania ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 102.

⁽²⁾ Dz.U. L 294 z 11.11.2009, s. 20.

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

- (16) Zgodnie z art. 6 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz zgodnie z art. 47 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej osobie stwarzającej zagrożenie należy – w trakcie procedury prowadzącej do orzeczenia środka ochronnego albo przed wydaniem europejskiego nakazu ochrony – zapewnić prawo do przedstawienia swoich racji oraz prawo do zakwestionowania danego środka ochronnego.
- (17) Aby móc na swoim terytorium zapobiec popełnieniu przestępstwa lub nowego przestępstwa przeciwko ofierze, państwo wykonujące powinno otrzymać podstawę prawną, która pozwala uznać orzeczenie wydane wcześniej na korzyść ofiary w państwie wydającym, a równocześnie która pozwala jej uniknąć wszczynania nowego postępowania czy ponownego okazywania dowodów w państwie wykonującym, jak gdyby państwo wydające nie wydało wspomnianego orzeczenia. **Uznanie europejskiego nakazu ochrony przez państwo wykonujące oznacza m.in., że właściwy organ tego państwa akceptuje w granicach wyznaczonych niniejszą dyrektywą istnienie i ważność środka ochronnego orzeczonego w państwie wydającym, uznaje stan faktyczny opisany w europejskim nakazie ochrony oraz zgadza się na zapewnienie lub dalsze zapewnianie ochrony zgodnie z własnym prawem krajowym.**
- (18) Niniejsza dyrektywa zawiera zamkniętą liczbę obowiązków i zakazów, które – jeżeli zostaną nałożone w państwie wydającym i zawarte w europejskim nakazie ochrony – powinny zostać uznane i wdrożone w państwie wykonującym, z zastrzeżeniem ograniczeń określonych w niniejszej dyrektywie. Na szczeblu krajowym mogą występować inne rodzaje środków ochronnych, takie jak nakładany na osobę stwarzającą zagrożenie obowiązek pozostawania w określonym miejscu, jeżeli tak przewiduje prawo krajowe. Takie środki mogą być zostać nałożone w państwie wydającym w ramach procedury prowadzącej do orzeczenia jednego ze środków ochronnych, które zgodnie z niniejszą dyrektywą mogą stanowić podstawę europejskiego nakazu ochrony.
- (19) Ponieważ w państwach członkowskich różne rodzaje organów (cywilne, karne lub administracyjne) są właściwe dla wydawania i egzekwowania środków ochronnych, właściwym krokiem wydaje się zapewnienie wysokiego stopnia elastyczności, jeżeli chodzi o mechanizm współpracy między państwami członkowskimi oparty na niniejszej dyrektywie. W związku z tym właściwy organ w wykonującym państwie członkowskim nie musi we wszystkich przypadkach orzekać takiego samego środka ochronnego, jaki orzeczono w państwie wydającym, ma on bowiem pewną swobodę, by orzec dowolny środek, który uzna on – w świetle swojego prawa krajowego i w świetle środka ochronnego orzeczonego w państwie wydającym i opisanego w europejskim nakazie ochrony – za adekwatny i właściwy w podobnej sprawie do ciągłej ochrony osoby podlegającej ochronie.
- (20) Obowiązki czy zakazy, do których ma zastosowanie niniejsza dyrektywa, obejmują m.in. środki mające ograniczyć osobiste i zdalne kontakty między osobą podlegającą ochronie a osobą stwarzającą zagrożenie (na przykład poprzez obwarowanie takich kontaktów określonymi warunkami czy narzucenie ograniczeń co do ich treści).
- (21) Właściwy organ państwa wykonującego powinien poinformować osobę stwarzającą zagrożenie, właściwy organ państwa wydającego oraz osobę podlegającą ochronie o wszelkich środkach przedsięwziętych na podstawie europejskiego nakazu ochrony. Informując osobę stwarzającą zagrożenie, należy zwrócić należytą uwagę na dobro osoby podlegającej ochronie, tak by nie ujawnić jej adresu ani innych danych kontaktowych. Dane takie – jeżeli nie figurują w treści obowiązku lub zakazu nałożonego w ramach środka ochronnego na osobę stwarzającą zagrożenie – nie powinny się znaleźć wśród udzielanych informacji.
- (22) Jeżeli właściwy organ państwa wydającego wycofał europejski nakaz ochrony, właściwy organ państwa wykonującego powinien zaprzestać stosowania środków podjętych w celu wykonania europejskiego nakazu ochrony, przy czym jest zrozumiałe, że właściwy organ w wykonującym państwie członkowskim może samodzielnie i zgodnie z własnym prawem krajowym orzec dowolny środek ochronny na podstawie własnego prawa krajowego, by chronić daną osobę.
- (23) Ponieważ niniejsza dyrektywa dotyczy przypadków, w których osoba podlegająca ochronie przenosi się do innego państwa członkowskiego, wykonywanie przepisów dyrektywy nie oznacza przeniesienia na państwo wykonujące żadnych uprawnień co do kar głównych, kar w zawieszeniu, kar alternatywnych, warunkowych lub pobocznych ani żadnych uprawnień co do środków bezpieczeństwa nałożonych na osobę stwarzającą zagrożenie, jeżeli osoba ta nadal mieszka w państwie, które orzekło taki środek ochronny.

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

- (24) W stosownych przypadkach powinno być możliwe zastosowanie metod elektronicznych w celu wprowadzenia w życie środków przyjętych w ramach stosowania niniejszej dyrektywy, zgodnie z przepisami i procedurami krajowymi.
- (25) W ramach współpracy organów zaangażowanych w zapewnianie bezpieczeństwa osobie podlegającej ochronie właściwy organ państwa wykonującego powinien powiadomić właściwy organ państwa wydającego o wszelkich przypadkach naruszenia środków, które państwo wykonujące orzekło w celu wykonania europejskiego nakazu ochrony. Informacja ta powinna umożliwić właściwemu organowi państwa wydającego szybkie podjęcie decyzji na temat właściwej reakcji w odniesieniu do środka ochronnego nałożonego w jego państwie na osobę stwarzającą zagrożenie. Reakcja taka może w stosownych przypadkach obejmować nałożenie środka polegającego na pozbawieniu wolności w miejsce środka niepolegającego na pozbawieniu wolności, który pierwotnie orzeczono np. jako środek alternatywny względem tymczasowego aresztowania lub wskutek warunkowego zawieszenia wykonania kary. Zrozumiałym jest, że ponieważ decyzja taka nie oznacza nałożenia kary *ex novo* za nowe przestępstwo, nie wyklucza ona możliwości, by państwo wykonujące nałożyło w stosownych przypadkach sankcje karne lub inne, jeżeli nastąpi naruszenie środków orzeczonych z myślą o wykonaniu europejskiego nakazu ochrony.
- (26) Zważywszy na różne tradycje prawne w państwach członkowskich, jeżeli w sprawie analogicznej do sytuacji faktycznej opisanej w europejskim nakazie ochrony nie byłby w państwie wykonującym dostępny żaden środek ochronny, właściwy organ państwa wykonującego powinien zgłaszać właściwemu organowi państwa wydającego wszelkie wiadome mu przypadki naruszenia środka ochronnego opisanego w europejskim nakazie ochrony.
- (27) Aby zapewnić sprawne stosowanie niniejszej dyrektywy w każdej poszczególniej sprawie, właściwe organy państwa wydającego i wykonującego powinny wykonywać swoje uprawnienia zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy i przy uwzględnieniu zasady *ne bis in idem*.
- (28) Od osoby podlegającej ochronie nie powinno wymagać się ponoszenia kosztów uznawania europejskiego nakazu ochrony, które są nieproporcjonalne w stosunku do podobnej sprawy krajowej. Przy wdrażaniu niniejszej dyrektywy państwa członkowskie powinny dopilnować, by po uznaniu europejskiego nakazu ochrony oraz w bezpośredniej konsekwencji jego uznania osoba podlegająca ochronie nie musiała wszczynać dalszego postępowania krajowego w celu uzyskania od organu wykonującego decyzji o przyjęciu wszelkich środków, jakie byłyby dostępne na mocy prawa krajowego w podobnej sprawie w celu zapewnienia bezpieczeństwa osoby podlegającej ochronie.
- (29) Pamiętając o zasadzie wzajemnego uznawania, która jest podwaliną niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie powinny w jak najszerszym zakresie przyczynić się do tego, by przy wykonywaniu niniejszego aktu właściwe organy pozostawały ze sobą w bezpośrednim kontakcie.
- (30) Bez uszczerbku dla niezależności sądowej i różnic w organizacji systemów sądowych w Unii państwa członkowskie powinny rozważyć możliwość zwrócenia się do osób odpowiedzialnych za szkolenia sędziów, prokuratorów, policji i pracowników wymiaru sprawiedliwości zaangażowanych w procedury mające na celu wydawanie i uznawanie europejskiego nakazu ochrony o przeprowadzanie odpowiednich szkoleń w związku z celami niniejszej dyrektywy.
- (31) W celu ułatwienia oceny stosowania niniejszej dyrektywy państwa członkowskie powinny przekazywać Komisji odnośne dane związane ze stosowaniem krajowych procedur związanych z europejskim nakazem ochrony, przynajmniej dotyczące liczby europejskich nakazów ochrony, o których wydanie wystąpiono, które wydano i/lub które uznano. W tym kontekście inne dane, takie jak np. rodzaj przestępstwa, również byłyby użyteczne.
- (32) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie ochrona osób znajdujących się w niebezpieczeństwie, nie może zostać osiągnięty w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie działające pojedynczo z uwagi na transgraniczny charakter takich sytuacji, natomiast ze względu na skalę i potencjalne skutki może on zostać lepiej osiągnięty na szczeblu unijnym, Unia może przyjąć środki zgodne z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

- (33) Niniejsza dyrektywa powinna przyczynić się do ochrony osób znajdujących się w niebezpieczeństwie, uzupełniając tym samym, ale nie wpływając na akty, które już w tej dziedzinie obowiązują, takie jak decyzja ramowa Rady 2008/947/WSiSW oraz decyzja ramowa Rady 2009/829/WSiSW.
- (34) Gdy orzeczenie dotyczące środka ochronnego podlega zakresowi stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾, rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej⁽²⁾ lub konwencji haskiej z roku 1996 o jurysdykcji, prawie właściwym, uznawaniu, wykonywaniu i współpracy w zakresie odpowiedzialności rodzicielskiej oraz środków ochrony dzieci⁽³⁾, orzeczenie takie powinno zostać uznane i wykonane zgodnie z przepisami tego aktu prawnego.
- (35) W odpowiednim przypadku państwa członkowskie i Komisja powinny zawrzeć informację o europejskim nakazie aresztowania w prowadzonych kampaniach edukacyjnych i uświadamiających dotyczących ochrony ofiar przestępstw.
- (36) Dane osobowe przetwarzane podczas stosowania niniejszej dyrektywy powinny być chronione zgodnie z decyzją ramową Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych⁽⁴⁾ oraz zgodnie z zasadami określonymi w konwencji Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych, którą ratyfikowały wszystkie państwa członkowskie.
- (37) Niniejsza dyrektywa, zgodnie z art. 6 TUE, nie narusza praw podstawowych zagwarantowanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej i europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.
- (38) Zachęca się państwa członkowskie do tego, by podczas stosowania niniejszej dyrektywy brały pod uwagę prawa i zasady zapisane w Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Cel

Niniejsza dyrektywa określa zasady pozwalające organowi sądowemu lub jemu równoważnemu w państwie członkowskim, w którym orzeczono środek ochronny z myślą o ochronie osoby przed cudzym czynem zabronionym mogącym zagrozić jej życiu, nietykalności fizycznej lub psychicznej, wolności osobistej lub nietykalności seksualnej, wydać europejski nakaz ochrony, dzięki któremu właściwy organ w innym państwie członkowskim może nadal chronić daną osobę na terytorium swojego państwa członkowskiego po tym, jak w państwie wydającym popełniono czyn, który był lub mógł być przedmiotem postępowania przed sądem posiadającym właściwość, w szczególności w sprawach karnych.

Artykuł 2

Definicje

Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

⁽¹⁾ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 338 z 23.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 151 z 11.6.2008, s. 39.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 60.

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

- 1) „Europejski nakaz ochrony” oznacza orzeczenie **■** o środku ochronnym, **które wydał organ sądowy lub jemu równoważny w państwie członkowskim i na podstawie którego organ sądowy lub jemu równoważny w innym państwie członkowskim podejmuje wszelkie środki stosowne w świetle własnego prawa krajowego, by dalej zabezpieczać osobę podlegającą ochronie.**
- 2) „Środek ochronny” oznacza decyzję podjętą **w państwie wydającym zgodnie z jego prawem i procedurami krajowymi i które na osobę stwarzającą zagrożenie nakłada co najmniej jeden z określonych w art. 5 obowiązków lub zakazów dla dobra osoby podlegającej ochronie, tak aby osoba ta była chroniona przed czynem zabronionym mogącem zagrozić jej życiu, nieetykalności fizycznej lub psychicznej, wolności osobistej lub nieetykalności seksualnej.**
- 3) „Osoba podlegająca ochronie” oznacza osobę **fizyczną, którą otacza się ochroną w postaci środka ochronnego przyjętego przez państwo wydające.**
- 4) „Osoba stwarzająca zagrożenie” oznacza osobę **fizyczną**, na którą nałożono co najmniej jeden z obowiązków lub zakazów, o których mowa w **art. 5.**
- 5) „Państwo wydające” oznacza państwo członkowskie, w którym **■** przyjęto środek ochronny stanowiący podstawę do wydania europejskiego nakazu ochrony.
- 6) „Państwo wykonujące” oznacza państwo członkowskie, któremu przekazano europejski nakaz ochrony, aby go uznało.
- 7) „Państwo nadzoru” oznacza państwo członkowskie, do którego przekazano wyrok, zgodnie z jego definicją zawartą w art. 2 decyzji ramowej Rady 2008/947/WSiSW, lub decyzję w sprawie środków nadzoru, zgodnie z jej definicją zawartą w art. 4 decyzji ramowej 2009/829/WSiSW.

■

Artykuł 3

Wyznaczanie właściwych organów

1. Każde państwo członkowskie informuje **Komisję** o tym, **który(-e) organ(y) sądowy(-e) lub jemu (im) równorzędny(-e) jest (są) właściwy(-e)**, na mocy jego prawa krajowego, do wydawania europejskiego nakazu ochrony i do uznawania takiego nakazu zgodnie z niniejszą dyrektywą, gdy to państwo członkowskie jest odpowiednio państwem wydającym lub państwem wykonującym.

■

2. **Komisja** udostępnia otrzymane informacje wszystkim państwom członkowskim. **Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich zmianach związanych z informacjami określonymi w ust. 1.**

Artykuł 4

Ewentualne zaangażowanie organu centralnego

1. **Każde państwo członkowskie może do wspomagania swoich właściwych organów wyznaczyć organ centralny lub, jeżeli przewiduje to jego system prawny, kilka organów centralnych.**
2. **Państwo członkowskie może, jeżeli to konieczne z uwagi na uwarunkowania organizacyjne jego wewnętrznego systemu sądowego, przydzielić organowi(-om) centralnemu(-ym) zadanie urzędowego przekazywania i odbioru europejskich nakazów ochrony, jak również odpowiedzialność za wszelką inną odnośną korespondencję urzędową. Zatem wszelkie zawiadomienia, konsultacje, informacje, zapytania i notyfikacje mogą być wymieniane między właściwymi organami z pomocą, w odpowiednich przypadkach, wyznaczonego (-ych) organu(-ów) centralnego(-ych) danego państwa członkowskiego.**

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

3. Państwa członkowskie pragnące skorzystać z możliwości, o których mowa w niniejszym artykule, powiadają Komisję o wyznaczonym(-ych) organie(-ach) centralnym(-ych). Podawane informacje są wiążące dla wszystkich organów wydającego państwa członkowskiego.

Artykuł 5

Wymóg istnienia środka ochronnego na mocy prawa krajowego

Europejski nakaz ochrony można wydać tylko wtedy, gdy w państwie wydającym przyjęto wcześniej środek ochronny, który nakłada na osobę stwarzającą zagrożenie co najmniej jeden z poniższych obowiązków lub zakazów:

- a) zakaz przebywania w niektórych lokalizacjach, miejscach lub określonych obszarach, na których mieszka, lub które odwiedza osoba podlegająca ochronie;
- b) zakaz lub reglamentacja wszelkich form kontaktu z osobą podlegającą ochronie, w tym kontaktów telefonicznych, elektronicznych, korespondencyjnych, faksowych czy innych; lub
- c) zakaz lub reglamentacja zbliżania do osoby podlegającej ochronie na określoną odległość.

Artykuł 6

Wydawanie europejskiego nakazu ochrony

1. Europejski nakaz ochrony można wydać, gdy osoba podlegająca ochronie postanowi zamieszkać lub już mieszka w innym państwie członkowskim, albo gdy zdecyduje się na pobyt lub już przebywa w innym państwie członkowskim. Decydując o wydaniu europejskiego nakazu ochrony, właściwy organ państwa wydającego uwzględnia m.in. długość okresu(-ów), jaki(-e) osoba podlegająca ochronie planuje spędzić w państwie wykonującym, oraz zasadność potrzeby ochrony.

2. Właściwy organ sądowy w państwie wydającym może wydać europejski nakaz ochrony tylko na żądanie osoby podlegającej ochronie, sprawdziwszy, czy dany środek ochronny spełnia wszystkie kryteria przedstawione w art. 5.

3. Osoba podlegająca ochronie **może** przedłożyć wniosek o wydanie europejskiego nakazu ochrony właściwemu organowi państwa wydającego lub państwa wykonującego. W przypadku złożenia takiego wniosku w państwie wykonującym, właściwy organ tego państwa bezzwłocznie przekazuje go właściwemu organowi państwa wydającego ■.

4. Zanim zostanie wydany europejski nakaz ochrony, należy osobie stwarzającej zagrożenie zapewnić prawo do przedstawienia swoich racji oraz prawo do zakwestionowania danego środka ochronnego, jeżeli prawa te nie przysługiwały jej podczas procedury prowadzącej do orzeczenia tego środka ochronnego.

5. Jeżeli właściwy organ przyjmie środek ochronny przewidujący co najmniej jeden z obowiązków lub zakazów, o których mowa w art. 5, powiadamia **on w dowolny właściwy sposób w trybie zgodnym z jego prawem krajowym** osobę podlegającą ochronie o możliwości wystąpienia o wydanie europejskiego nakazu ochrony, w przypadku gdy osoba ta **postanowi wyjechać** do innego państwa członkowskiego, **a także o podstawowych warunkach dla złożenia takiego wniosku**. Organ ten doradza osobie podlegającej ochronie, by wniosek złożyła przed opuszczeniem terytorium państwa wydającego.

6. Jeżeli osoba podlegająca ochronie ma opiekuna lub przedstawiciela, opiekun ten lub przedstawiciel mogą w jej imieniu złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 2 i 3.

7. Jeżeli wniosek o wydanie europejskiego nakazu ochrony zostanie odrzucony, właściwy organ państwa wydającego powiadamia w stosownych przypadkach osobę podlegającą ochronie o dostępnych w jej prawie krajowym środkach prawnych w celu odwołania się od tej decyzji.

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

Artykuł 7

Forma i treść europejskiego nakazu ochrony

Europejski nakaz ochrony **jest wydawany** na formularzu przedstawionym w załączniku I do niniejszej dyrektywy. Zawiera on w szczególności następujące informacje:

- a) tożsamość i obywatelstwo osoby podlegającej ochronie, jak również tożsamość i obywatelstwo **jej opiekuna lub** przedstawiciela ■, jeżeli osoba podlegająca ochronie jest małoletnia lub ubezwłasnowolniona;
- b) **datę, od której osoba podlegająca ochronie planuje mieszkać lub przebywać w państwie wykonującym, oraz okres(y) pobytu, jeżeli jest (są) znany(-e);**
- c) nazwę, adres, numer telefonu i faksu oraz adres e-mail właściwego organu państwa wydającego;
- d) **dane (np. poprzez sygnaturę i datę wydania) aktu prawnego orzekającego środek ochronny**, na podstawie którego przyjmowany jest europejski nakaz ochrony;
- e) streszczenie faktów i okoliczności, które doprowadziły do przyjęcia środka ochronnego w państwie wydającym;
- f) obowiązki lub zakazy nałożone za pomocą środka ochronnego na osobę stwarzającą zagrożenie, okres ich obowiązywania i ■ wskazanie **ewentualnej kary lub sankcji w razie naruszenia danego obowiązku lub zakazu;**
- g) **informacje o ewentualnych urządzeniach technicznych, w które wyposażono osobę podlegającą ochronie lub osobę stwarzającą zagrożenie w celu wykonania środka ochronnego;**
- h) tożsamość i obywatelstwo osoby stwarzającej zagrożenie **oraz jej dane kontaktowe;**
- i) **jeżeli taka informacja jest znana właściwemu organowi państwa wydającego i nie wymaga dalszego dochodzenia, fakt uzyskania przez osobę podlegającą ochronie i/lub osobę stwarzającą zagrożenie bezpłatnej pomocy prawnej w państwie wydającym;**
- j) w stosownych przypadkach, inne okoliczności, które mogły mieć wpływ na ocenę niebezpieczeństwa zagrażającego osobie podlegającej ochronie;
- k) w stosownych przypadkach – wyraźną informację, że wyrok zdefiniowany w art. 2 decyzji ramowej Rady 2008/947/WSiSW lub decyzję w sprawie środków nadzoru zdefiniowaną w art. 4 decyzji ramowej Rady 2009/829/WSiSW przekazano już **państwu nadzoru**, oraz dane organu właściwego **w tym państwie** do wykonania takiego wyroku lub takiej decyzji.

Artykuł 8

Procedura przekazywania

1. Właściwy organ państwa wydającego przekazuje europejski nakaz ochrony właściwemu organowi państwa wykonującego dowolną metodą pozwalającą zachować pisemny ślad, tak aby umożliwić właściwemu organowi państwa wykonującego ustalenie autentyczności tego nakazu. **Cała urzędowa korespondencja odbywa się również bezpośrednio między tymi właściwymi organami.**

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

2. Jeżeli właściwy organ państwa wykonującego albo wydającego nie jest znany właściwemu organowi drugiego państwa, organ drugiego państwa stara się ustalić potrzebne informacje wszelkimi stosownymi metodami, w tym za pośrednictwem punktów kontaktowych europejskiej sieci sądowej, **o której mowa w decyzji Rady 2008/976/WSiSW z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie utworzenia europejskiej sieci sądowej** ⁽¹⁾, za pośrednictwem krajowego członka Eurojustu lub za pośrednictwem krajowego systemu koordynacji Eurojustu funkcjonującego w państwie tego organu.

3. Jeżeli organ państwa wykonującego, który otrzymał europejski nakaz ochrony, nie jest organem właściwym do jego uznania, organ ten z urzędu przekazuje europejski nakaz ochrony właściwemu organowi **i bezwzględnie, dowolną metodą pozwalającą zachować pisemny ślad, powiadamia o tym właściwy organ państwa wydającego.**

Artykuł 9

Środki w państwie wykonującym

1. **Po otrzymaniu europejskiego nakazu ochrony przekazanego zgodnie z art. 8 właściwy organ państwa wykonującego uznaje ten nakaz bez zbędnej zwłoki i podejmuje decyzję o przedsięwzięciu środka, który jest w analogicznych przypadkach dopuszczalny w świetle jego prawa krajowego, w celu zapewnienia bezpieczeństwa osobie podlegającej ochronie, chyba że zdecyduje się powołać na jedną z podstaw nieuznania, o których mowa w art. 10.**

2. **Środek orzeczony przez właściwy organ państwa wykonującego zgodnie z ust. 1, a także wszelkie inne środki podjęte na podstawie kolejnego orzeczenia, o których mowa w art. 11, odpowiadają w największym możliwym stopniu środkowi ochronnemu orzeczonemu w państwie wydającym.**

3. Właściwy organ państwa wykonującego powiadamia **osobę stwarzającą zagrożenie**, właściwy organ państwa wydającego i osobę podlegającą ochronie o wszelkich **środkach podjętych zgodnie z ust. 1, a także o możliwych skutkach prawnych naruszenia takiego środka, przewidzianych na mocy prawa krajowego i zgodnie z art. 11 ust. 2. Adres lub inne dane kontaktowe osoby podlegającej ochronie nie są ujawniane osobie stwarzającej zagrożenie, chyba że jest to konieczne w celu wykonania środka przyjętego zgodnie z ust. 1.**

4. **Jeżeli właściwy organ w państwie wykonującym uzna, że informacje otrzymane zgodnie z art. 7 w europejskim nakazie ochrony są niekompletne, powiadamia on o tym niezwłocznie – dowolną metodą pozwalającą zachować pisemny ślad – właściwy organ państwa wydającego i wyznacza mu termin na przekazanie brakujących informacji.**

Artykuł 10

Podstawy nieuznania europejskiego nakazu ochrony

I

1. Właściwy organ państwa wykonującego może odmówić uznania europejskiego nakazu ochrony w następujących okolicznościach:

- a) europejski nakaz ochrony jest niepełny lub nie został uzupełniony w terminie ustalonym przez właściwy organ państwa wykonującego;
- b) nie spełniono wymogów określonych w **art. 5**;
- c) **środek ochronny dotyczy czynu, który w świetle prawa państwa wykonującego nie stanowi przestępstwa;**

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 130.

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

- d) ochrona wynika z wykonania kary lub środka objętego amnestią zgodnie z prawem państwa wykonującego i dotyczy czynu **lub postępowania, które** leży w zakresie jego kompetencji w świetle tego prawa;
 - e) w świetle prawa państwa wykonującego osobie stwarzającej zagrożenie przysługuje immunitet, co uniemożliwia podjęcie środków **na podstawie europejskiego nakazu ochrony**;
 - f) **karne ściganie osoby stwarzającej zagrożenie z powodu czynu lub formy zachowania, na podstawie których orzeczono środek ochronny, w świetle prawa państwa wykonującego uległo przedawnieniu w przypadku czynu lub formy zachowania wchodzących zgodnie z jego prawem krajowym w zakres jego kompetencji**;
 - g) **uznanie europejskiego nakazu ochrony naruszałoby zasadę ne bis in idem**;
 - h) **zgodnie z przepisami państwa wykonującego osoba stwarzająca zagrożenie nie może ze względu na swój wiek zostać pociągnięta do odpowiedzialności karnej za czyn lub działanie, w którego następstwie orzeczono środek ochronny**;
 - i) **dany środek ochronny dotyczy przestępstwa, które w świetle prawa państwa wykonującego jest uznawane za popełnione w całości lub w większej lub zasadniczej części na jego terytorium**.
2. Jeżeli właściwy organ państwa wykonującego odmawia uznania europejskiego nakazu ochrony, powołując się na jedną z wymienionych powyżej podstaw, organ ten:
- a) informuje bez zbędnej zwłoki państwo wydające i osobę podlegającą ochronie o tej odmowie i o jej powodach;
 - b) informuje w stosownych przypadkach osobę podlegającą ochronie o możliwości wystąpienia o orzeczenie środka ochronnego zgodnie z jej prawem krajowym;
 - c) informuje w stosownych przypadkach osobę podlegającą ochronie o dostępnych w prawie krajowym środkach prawnych w celu odwołania się od tej decyzji.

Artykuł 11

Prawo właściwe i kompetencja państwa wykonującego

1. Państwo wykonujące jest państwem właściwym do orzekania i wykonywania na swoim terenie środków w następstwie uznania europejskiego nakazu ochrony. Do orzekania i wykonywania decyzji przewidzianych w art. 9 ust. 1 mają zastosowanie przepisy państwa wykonującego, w tym przepisy o odwoływaniu się od orzeczeń państwa wykonującego wydanych w związku z europejskim nakazem ochrony.
2. W przypadku naruszenia co najmniej jednego ze środków podjętych przez państwo wykonujące w następstwie uznania europejskiego nakazu ochrony, właściwy organ państwa wykonującego ma na mocy ust. 1 kompetencje do tego, by:
- a) nałożyć sankcje karne i podjąć wszelkie inne środki w konsekwencji naruszenia takiego środka, jeżeli naruszenie to w świetle przepisów państwa wykonującego nosi znamiona przestępstwa;
 - b) wydania w związku z tym naruszeniem dowolnego orzeczenia niemającego charakteru karnego;
 - c) przyjąć wszelkie pilne tymczasowe środki w celu położenia kresu naruszeniom, w stosownych przypadkach do czasu decyzji państwa wydającego.

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

3. Jeżeli w państwie wykonującym nie są dostępne na szczeblu krajowym żadne środki, które można przyjąć w analogicznych przypadkach, właściwy organ państwa wykonującego zgłasza właściwemu organowi państwa wydającego wszelkie wiadome mu przypadki naruszenia środka ochronnego opisanego w europejskim nakazie ochrony.

Artykuł 12

Powiadomienie w razie naruszenia

Właściwy organ państwa wykonującego powiadamia właściwy organ państwa wydającego lub państwa nadzoru o wszelkich naruszeniach środka(-ów) orzeczonego(-ych) na podstawie europejskiego nakazu ochrony. Do powiadomienia używa się standardowego formularza przedstawionego w załączniku II.

Artykuł 13

Kompetencje państwa wydającego

1. Właściwy organ państwa wydającego **ma wyłączne kompetencje do decydowania o:**
 - a) **odnowieniu, zweryfikowaniu, zmianie, uchyleniu i wycofaniu** środka ochronnego, **a zatem i europejskiego nakazu ochrony;**
 - b) **nałożeniu środka polegającego na pozbawieniu wolności po uchyleniu środka ochronnego, pod warunkiem że środek ochronny obowiązywał na podstawie wyroku określonego w art. 2 decyzji ramowej Rady 2008/947/WSiSW lub na podstawie decyzji w sprawie środków nadzoru określonej w art. 4 decyzji ramowej Rady 2009/829/WSiSW.**
2. Do decyzji podjętych zgodnie z ust. 1 zastosowanie ma prawo państwa wydającego.
3. W przypadku gdy wyrok zdefiniowany w art. 2 ramowej decyzji Rady 2008/947/WSiSW lub decyzja w sprawie środków nadzoru zdefiniowana w art. 4 ramowej decyzji Rady 2009/829/WSiSW zostały już przekazane innemu państwu członkowskiemu **lub zostaną mu przekazane po wydaniu europejskiego nakazu ochrony**, dalsze decyzje podejmuje się zgodnie z odpowiednimi przepisami tych decyzji ramowych.
4. **Właściwy organ wydającego państwa członkowskiego niezwłocznie informuje właściwy organ wykonującego państwa członkowskiego o wszelkich decyzjach podjętych na podstawie ust. 1.**
5. Jeżeli właściwy organ państwa wydającego uchylił lub wycofał europejski nakaz ochrony na podstawie ust. 1 lit. a), właściwy organ państwa wykonującego zaprzestaje stosowania środków orzeczonych zgodnie z art. 9 ust. 1, gdy tylko właściwy organ państwa wydającego przekaze mu odpowiednią informację.
6. Jeżeli właściwy organ państwa wydającego zmienił europejski nakaz ochrony na podstawie ust. 1 lit. a), właściwy organ państwa wykonującego podejmuje w stosownych przypadkach następujące czynności:
 - a) **zmienia środki przewidziane na podstawie europejskiego nakazu ochrony, działając zgodnie z art. 9; lub**
 - b) **odmawia wykonania zmienionego obowiązku lub zakazu, jeżeli nie mieści się on w kategoriach obowiązków lub zakazów wymienionych w art. 5 lub jeżeli informacje przekazane w europejskim nakazie ochrony zgodnie z art. 7 są niekompletne i nie zostały uzupełnione w terminie wyznaczonym zgodnie z art. 9 ust. 4 przez właściwy organ państwa wykonującego.**

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

Artykuł 14

Podstawy do **zaprzestania stosowania środków wprowadzonych na podstawie** europejskiego nakazu ochrony

1. Właściwy organ państwa wykonującego może **zaprzestać stosowania środków przedsięwziętych w celu wykonania** europejskiego nakazu ochrony:
 - a) jeżeli istnieją jasne przesłanki, że osoba podlegająca ochronie nie mieszka ani nie przebywa na terytorium państwa wykonującego lub jego terytorium definitywnie opuściła;
 - b) jeżeli upłynął maksymalny – w świetle jego prawa krajowego – okres obowiązywania środków, które przedsięwzięto w celu wykonania europejskiego nakazu ochrony;
 - c) jeżeli zachodzi przypadek, o którym mowa w art. 10 ust. 6 lit. b);
 - d) jeżeli wyrok, zgodnie z jego definicją zawartą w art. 2 decyzji ramowej Rady 2008/947/WSiSW, lub decyzja w sprawie środków nadzoru, zgodnie z jej definicją zawartą w art. 4 decyzji ramowej Rady 2009/829/WSiSW, zostaną przekazane państwu wykonującemu po uznaniu europejskiego nakazu ochrony.
2. Właściwy organ państwa wykonującego powiadamia właściwy organ państwa wydającego i w miarę możliwości osobę podlegającą ochronie o takiej decyzji.
3. Przed zaprzestaniem stosowania środków na podstawie ust. 1 lit. b) właściwy organ państwa wykonującego może zwrócić się do właściwego organu państwa wydającego z zapytaniem, czy zważywszy na okoliczności danej sprawy ochrona przewidziana w europejskim nakazie ochrony jest nadal konieczna. Właściwy organ państwa wydającego niezwłocznie odpowiada na takie zapytanie.

Artykuł 15

Priorytet uznawania europejskiego nakazu ochrony

Europejski nakaz ochrony jest uznawany z takim samym priorytetem, jaki miałyby zastosowanie do podobnej sprawy krajowej, z uwzględnieniem szczególnych okoliczności danej sprawy, w tym jej pilności, daty przewidzianego przybycia osoby podlegającej ochronie na terytorium państwa wykonującego i w miarę możliwości stopnia zagrożenia osoby podlegającej ochronie.

I

Artykuł 16

Konsultacje między właściwymi organami

W stosownych przypadkach właściwe organy państwa wydającego i państwa wykonującego mogą konsultować się ze sobą w celu ułatwienia bezproblemowego i sprawnego wykonania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 17

Języki

1. Europejski nakaz ochrony jest tłumaczony **przez właściwy organ państwa wydającego** na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa wykonującego.
2. Formularz, o którym mowa w art. 12, jest tłumaczony przez właściwy organ państwa wykonującego na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa wydającego.

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

3. Każde państwo członkowskie może w momencie przyjmowania niniejszej dyrektywy albo w późniejszym terminie oświadczyć w deklaracji **przekazanej Komisji**, że będzie akceptowało tłumaczenia na co najmniej jeden inny język urzędowy Unii.

Artykuł 18

Koszty

Koszty wynikające ze stosowania niniejszej dyrektywy ponosi – **zgodnie ze swoim prawem krajowym** – państwo wykonujące, z wyjątkiem kosztów powstałych wyłącznie na terytorium państwa wydającego.

Artykuł 19

Związek z innymi umowami i uzgodnieniami.

1. Państwa członkowskie mogą nadal stosować umowy i uzgodnienia dwu- i wielostronne obowiązujące w chwili wejścia w życie niniejszej dyrektywy, o ile takie umowy i uzgodnienia pozwalają rozszerzać lub zwiększać cele niniejszej dyrektywy oraz pomagają dalej upraszczać lub ułatwiać tryb podejmowania środków ochronnych.

2. Państwa członkowskie mogą zawierać umowy i uzgodnienia dwu- i wielostronne po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, o ile takie umowy i uzgodnienia pozwalają rozszerzać lub zwiększać cele niniejszej dyrektywy oraz pomagają dalej upraszczać lub ułatwiać tryb podejmowania środków ochronnych.

3. Do dnia ... (*), państwa członkowskie informują ■ Komisję o obowiązujących umowach i uzgodnieniach, o których mowa w ust. 1 i które zamierzają nadal stosować. Państwa członkowskie informują także ■ Komisję o wszelkich nowych umowach i uzgodnieniach, o których mowa w ust. 2, w terminie trzech miesięcy od ich podpisania.

Artykuł 20

Związek z innymi instrumentami

1. **Niniejsza dyrektywa nie wpływa na stosowanie rozporządzenia (WE) nr 44/2001, rozporządzenia (WE) nr 2201/2003, ani konwencji haskiej z roku 1996 o jurysdykcji, prawie właściwym, uznawaniu, wykonywaniu i współpracy w zakresie odpowiedzialności rodzicielskiej oraz środków ochrony dzieci, ani na stosowanie konwencji haskiej z roku 1980 dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę.**

2. **Niniejsza dyrektywa nie wpływa na stosowanie decyzji ramowej Rady 2008/947/WSiSW ani decyzji ramowej Rady 2009/829/WSiSW.**

Artykuł 21

Wdrażanie

1. Państwa członkowskie **wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne do wykonania** niniejszej dyrektywy do dnia ... (**) **i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia są określane przez państwa członkowskie.**

2. Państwa członkowskie przekazują ■ Komisji tekst **podstawowych** przepisów ■ prawa krajowego **przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.**

(*) Trzy miesiące po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.

(**) **Trzy lata** po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

Artykuł 22**Gromadzenie danych**

W celu ułatwienia oceny stosowania niniejszej dyrektywy państwa członkowskie przekazują Komisji odnośne dane związane ze stosowaniem krajowych procedur związanych z europejskim nakazem ochrony, dotyczące przynajmniej liczby europejskich nakazów ochrony, o których wydanie wystąpiono, które wydano i/lub które uznano.

Artykuł 23

Przegląd

Do ... (*) ***Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie*** sprawozdanie ***dotyczące stosowania*** niniejszej dyrektywy. W razie konieczności do sprawozdania załącza się wnioski prawodawcze.

Artykuł 24

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

(*) Cztery lata po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

ZAŁĄCZNIK I

EUROPEJSKI NAKAZ OCHRONY,

o którym mowa w art. 7

DYREKTYWA 2011/.../UE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY Z DNIA ... W SPRAWIE EUROPEJSKIEGO NAKAZU OCHRONY (*)*Informacje zawarte w niniejszym formularzu należy traktować z zachowaniem należytej poufności*

Państwo wydające: Państwo wykonujące:
a) Informacje o osobie podlegającej ochronie: Nazwisko: Imię (imiona): Nazwisko rodowe lub poprzednie (jeżeli dotyczy): Płeć: Obywatelstwo: Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli jest dostępny): Data urodzenia: Miejsce urodzenia: Adresy/miejsca pobytu: — w państwie wydającym: — w państwie wykonującym: — w innym miejscu: Język lub języki, które dana osoba rozumie (jeżeli są znane): Czy osoba podlegająca ochronie otrzymała bezpłatną pomoc prawną w państwie wydającym (jeżeli można uzyskać taką informację bez prowadzenia dalszego dochodzenia)? ☐ Tak. ☐ Nie. ☐ Nie wiadomo. W przypadku, gdy osoba podlegająca ochronie jest małoletnia lub ubezwłasnowolniona, informacje dotyczące opiekuna lub przedstawiciela ☐ osoby fizycznej: Nazwisko: Imię (imiona): Nazwisko rodowe lub poprzednie (jeżeli dotyczy): Płeć: Obywatelstwo: Adres służbowy:

(*) Numer i data niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

b) *Osoba podlegająca ochronie postanowiła zamieszkać lub już mieszka w wykonującym państwie członkowskim, albo postanowiła przebywać lub już przebywa w wykonującym państwie członkowskim.*

Data, od której osoba podlegająca ochronie planuje mieszkać lub przebywać w państwie wykonującym (jeżeli jest znana):

Okres(-y) pobytu (jeżeli są znane):

c) Czy osobie podlegającej ochronie **lub osobie stwarzającej zagrożenie** udostępniono jakiegokolwiek urządzenia techniczne w celu wykonania środka ochronnego:

Tak; proszę zamieścić krótki opis wykorzystanych urządzeń:

Nie.

d) Właściwy organ, który wydał europejski nakaz ochrony:

Oficjalna nazwa:

Pełny adres:

Nr tel.: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości) (numer)

Nr faksu: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości) (numer)

Dane osoby (osób) kontaktowej(-ych)

Nazwisko:

Imię (imiona):

Funkcja (stanowisko/stopień służbowy):

Nr tel.: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości) (numer)

Nr faksu: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości) (numer)

Adres poczty elektronicznej (jeżeli posiadany):

Języki, w których można się komunikować:

e) Opis środka ochronnego, na podstawie którego wydany został europejski nakaz ochrony:

Środek ochronny został wydany w dniu (data: w formacie dd-mm-rrrr):

Środek ochronny stał się wykonalny w dniu (data: w formacie dd-mm-rrrr):

Sygnatura środka ochronnego (jeżeli jest dostępna):

Organ, który przyjął środek ochronny:

f) Streszczenie faktów i opis okoliczności, **w tym w stosownym przypadku klasyfikację przestępstwa**, które doprowadziły do nałożenia środka ochronnego, o którym mowa w lit. e) powyżej:

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

g) Informacje o obowiązkach lub zakazach nałożonych za pomocą środka ochronnego na osobę stwarzającą zagrożenie:

Charakter obowiązku(-ków): (można zaznaczyć więcej niż jeden punkt):

zakaz przebywania w niektórych lokalizacjach, miejscach lub określonych obszarach, na których mieszka lub które odwiedza osoba podlegająca ochronie;

— jeśli zaznaczyli Państwo to pole, proszę dokładnie wskazać, w których lokalizacjach, miejscach lub określonych obszarach nie wolno przebywać osobie stwarzającej zagrożenie:

zakaz lub reglamentacja wszelkich form kontaktu z osobą podlegającą ochronie, w tym kontaktów telefonicznych, elektronicznych, korespondencyjnych, faksowych czy innych;

— jeśli zaznaczyli Państwo to pole, proszę przedstawić odpowiednie informacje:

zakaz lub reglamentacja zbliżania się **do osoby podlegającej ochronie na określoną odległość; ;**

— jeśli zaznaczyli Państwo to pole, proszę dokładnie wskazać, na jaką odległość osoba stwarzająca zagrożenie może zbliżyć się do osoby podlegającej ochronie;

Proszę wskazać, jaki okres ważności ma(ją) powyższy(-sze) obowiązek(obowiązki) nałożony(-ne) na osobę stwarzającą zagrożenie:

Określenie wymiaru kary lub **sankcji (jeżeli ma zastosowanie) w razie naruszenia zakazu:**

h) Informacje osobie stwarzającej zagrożenie, na którą nałożono obowiązek(obowiązki) wymienione w lit. g)

Nazwisko:

Imię (imiona):

Nazwisko rodowe **lub poprzednie** (jeżeli dotyczy):

Pseudonim(-y) (jeżeli dotyczy):

Płeć:

Obywatelstwo:

Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli jest dostępny):

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Adresy/miejsca pobytu:

— w państwie wydającym:

— w państwie wykonującym:

— w innym miejscu:

Język lub języki, które dana osoba rozumie (jeżeli są znane):

Proszę podać następujące informacje, jeżeli są dostępne:

— Rodzaj i numer dokumentu(-tów) tożsamości danej osoby (dowodu osobistego, paszportu):

Czy osoba stwarzająca zagrożenie otrzymała bezpłatną pomoc prawną w państwie wydającym (jeżeli można uzyskać taką informację bez prowadzenia dalszego dochodzenia)?

Tak.

Nie.

Nie wiadomo.

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

i) Inne okoliczności, które mogłyby mieć wpływ na ocenę niebezpieczeństwa potencjalnie zagrażającego osobie podlegającej ochronie (informacje fakultatywne):

j) **Inne przydatne informacje (takie jak, w razie dostępności i konieczności, informacje o innych państwach, gdzie przedsięwzięto uprzednio środki ochronne w odniesieniu do tej samej osoby podlegającej ochronie):**

k) Proszę zaznaczyć odpowiednie pole i wypełnić:

wyrok, zgodnie z jego definicją zawartą w art. 2 decyzji ramowej Rady 2008/947/WSiSW, został już przekazany innemu państwu członkowskiemu

— Jeśli zaznaczyli Państwo to pole, proszę podać dane kontaktowe właściwego organu, któremu przekazano wyrok:

decyzja w sprawie środków nadzoru, zgodnie z jej definicją zawartą w art. 4 decyzji ramowej Rady 2009/829/WSiSW, została już przekazana innemu państwu członkowskiemu

— Jeśli zaznaczyli Państwo to pole, proszę podać dane kontaktowe właściwego organu, któremu przekazano decyzję w sprawie środków nadzoru:

Podpis w imieniu organu wystawiającego europejski nakaz ochrony lub podpis przedstawiciela tego organu potwierdzający zgodność treści nakazu z prawdą:

Imię i nazwisko:

Funkcja (stanowisko/stopień służbowy):

Data:

Sygnatura akt (jeżeli znana):

Pieczczęć urzędowa (jeżeli dotyczy):

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

ZAŁĄCZNIK II

FORMULARZ,

o którym mowa w art. 12

DYREKTYWA 2011/.../UE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY Z DNIA ... W SPRAWIE
EUROPEJSKIEGO NAKAZU OCHRONY (*)

INFORMACJE O NARUSZENIU ŚRODKA OCHRONNEGO PRZEDSIĘWZIĘTEGO NA PODSTAWIE EUROPEJSKIEGO
NAKAZU OCHRONY

Informacje zawarte w niniejszym formularzu należy traktować z zachowaniem należytej poufności

<p>a) Dane osoby stwarzającej zagrożenie</p> <p>Nazwisko:</p> <p>Imię (imiona):</p> <p>Nazwisko rodowe lub poprzednie (jeżeli dotyczy):</p> <p>Pseudonim(-y) (jeżeli dotyczy):</p> <p>Płeć:</p> <p>Obywatelstwo:</p> <p>Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli jest dostępny):</p> <p>Data urodzenia:</p> <p>Miejsce urodzenia:</p> <p>Adres:</p> <p>Język lub języki, które dana osoba rozumie (jeżeli są znane):</p>
<p>b) Dane osoby podlegającej ochronie:</p> <p>Nazwisko:</p> <p>Imię (imiona):</p> <p>Nazwisko rodowe lub poprzednie (jeżeli dotyczy):</p> <p>Płeć:</p> <p>Obywatelstwo:</p> <p>Data urodzenia:</p> <p>Miejsce urodzenia:</p> <p>Adres:</p> <p>Język lub języki, które dana osoba rozumie (jeżeli są znane):</p>
<p>c) Informacje o europejskim nakazie ochrony:</p> <p>Nakaz został wydany w dniu:</p> <p>Sygnatura akt (jeżeli znana):</p> <p>Organ, który wydał nakaz:</p> <p>Oficjalna nazwa:</p> <p>Adres:</p>

(*) Numer i data niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

<p>d) Dane ewentualnego organu odpowiedzialnego za wykonanie środka ochronnego, który został zastosowany w państwie wykonującym zgodnie z europejskim nakazem ochrony:</p> <p>Oficjalna nazwa organu:</p> <p>Imię i nazwisko osoby kontaktowej:</p> <p>Funkcja (stanowisko/stopień służbowy):</p> <p>Adres:</p> <p>Nr tel.: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości) (numer)</p> <p>Nr faksu: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości) (numer)</p> <p>E-mail:</p> <p>Języki, w których można się komunikować:</p>
<p>e) Naruszenie obowiązku(-ów) nałożonego(-ych) przez właściwe organy państwa wykonującego po uznaniu europejskiego nakazu ochrony i/lub inne ustalenia mogące spowodować podjęcie dalszej decyzji:</p> <p>Naruszenie dotyczy następującego(-cych) obowiązku(-ków) (można zaznaczyć kilka pól):</p> <p>☐ zakaz przebywania w niektórych lokalizacjach, miejscach lub określonych obszarach, na których mieszka, lub które odwiedza osoba podlegająca ochronie;</p> <p>☐ zakaz lub reglamentacja wszelkich form kontaktu z osobą podlegającą ochronie, w tym kontaktów telefonicznych, elektronicznych, korespondencyjnych, faksowych czy innych;</p> <p>☐ zakaz lub reglamentacja zbliżania się ■ do osoby podlegającej ochronie na określoną odległość;</p> <p>☐ każdy inny środek, odpowiadający środkowi ochronnemu leżącemu u podstaw europejskiego nakazu ochrony, przedsięwzięty przez odpowiednie organy wykonującego państwa po uznaniu europejskiego nakazu ochrony.</p> <p>Opis naruszenia lub naruszeń (miejsce, data i okoliczności naruszenia):</p> <p>Zgodnie z art. 11 ust. 2:</p> <p>— środki przedsięwzięte w wykonującym państwie członkowskim w wyniku naruszenia;</p> <p>— ewentualne skutki prawne naruszenia w państwie wykonującym.</p> <p>Inne ustalenia mogące spowodować podjęcie dalszej decyzji</p> <p>Opis tych ustaleń:</p>
<p>f) Dane osoby kontaktowej, na wypadek gdyby konieczne były dodatkowe informacje dotyczące naruszenia:</p> <p>Nazwisko:</p> <p>Imię (imiona):</p> <p>Adres:</p> <p>Nr tel.: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości) (numer)</p> <p>Nr faksu: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości) (numer)</p> <p>Adres poczty elektronicznej:</p> <p>Języki, w których można się komunikować:</p> <p>Podpis w imieniu organu wydającego formularz lub podpis przedstawiciela tego organu potwierdzający zgodność treści formularza z prawdą:</p> <p>Imię i nazwisko:</p> <p>Funkcja (stanowisko/stopień służbowy):</p> <p>Data:</p> <p>Pieczęć urzędowa (jeżeli dotyczy):</p>